

Els grups municipals opinen

La primera Diada del nou Estatut

ICV-EUA

Com cada any, amb l'arribada del setembre s'enceta un nou curs, acadèmic i polític. Serà el primer amb l'Estatut que la ciutadania va aprovar el passat 18 de juny. I començarà amb el debat previ a les eleccions catalanes del primer de novembre. I ambdues coses estan molt relacionades.

El nou repte per la nostra nació és el de fer un bon desplegament de les noves competències que ens dona el nou text i de negociar bé els aspectes que queden per tancar vinculats a l'autonomia: finançament, agència tributària, aeroport del Prat... Tot plegat vol dir que el proper govern tindrà per davant un mandat en molts aspectes gairebé constituent. Fem memòria. L'estatut del 1979 va ser desplegat per una única força política de dretes amb clara vocació hegemònica. El resultat, després de 23 anys, va ser el d'un finançament insuficient, unes institucions que sovint es confonien amb el partit i, encara pitjor, una forçada identificació del país amb el govern. I tot això amb polítiques que no han ajudat ni a la justícia social ni a l'ecològica. No podem repetir el mateix error. El nou text ofereix grans possibilitats en els camps social, ecològic i nacional, sempre que hi hagi un govern disposat a aprofitar-les. I no podem deixar en mans d'una única opció un text que ha de ser de tothom. Cal doncs, una orientació progressista, ecologista i plural del nou govern que surti a la tardor.

La Diada Nacional és sempre un bon motiu per reflexionar sobre allò que hem estat i allò que volem ser. La persistència de la nacionalitat catalana des de la defensa heroica de Barcelona el 1714 fins avui ha estat protagonitzada primordialment per les classes populars del nostre país. Aprenem del passat i que la construcció de la nova Catalunya torni a ser una feina de tots, però primordialment d'aquells i d'aquelles que defensen la igualtat de la nostra societat, la sostenibilitat del nostre desenvolupament i el manteniment de la nostra identitat. Només sumant els tres elements podrem assolir un futur en plenitud.

Jaume Vernet Mejan
Portaveu del Grup Municipal ICV-EU

La pràctica de l'esport adaptat

L'Ajuntament de Granollers fa uns mesos va fer la presentació del programa de "pràctica de l'esport adaptat". En la nostra societat actual la pràctica de l'esport és una font important de salut i de benestar humà, entesa com aquella situació plaent i de salut que ens aporta la pràctica esportiva. I en el cas concret de les persones amb discapacitats físiques, les activitats esportives destinades a aquests col·lectius encara tenen molta més importància pel que representa en el seu procés de rehabilitació

mèdica, d'integració social, d'enfortir la seva autoestima, de la pròpia confiança en les capacitats de superació davant un fet advers i algunes vegades, discriminatori.

Les administracions públiques són les primeres que haurien de tenir més conscienciació d'aquesta problemàtica de la nostra societat actual.

L'administració local però, és la que més cura hauria de tenir. No cal organitzar programes que pretenguin donar a conèixer els avantatges i les possibilitats que

representa la pràctica esportiva per als discapacitats, ells són els primers en saber-ho, cal que faci accions concretes per afavorir-les, cal que adequar les seves instal·lacions tant esportives con no esportives, calen que les infraestructures de la ciutat estiguin adaptades per aquests col·lectius, cal accions fermes i decidides en aquest sentit.

El que ha fet l'Ajuntament de Granollers, i en concret la seva regidora d'Esports, Montse Cuevas, és una molt bona notícia, però no s'ha de quedar aquí: cal

Una oportunidad perdida

El pasado pleno del debate del estado de la ciudad ha sido un buen ejemplo de la tónica que sigue la política, tanto local como autonómica y nacional.

Los debates tendrían que servir para debatir o parlamentar sobre temas de interés que permitieran llegar a conclusiones o parámetros para mejorar las políticas de prestación de servicios a los ciudadanos.

Si hace tiempo que venimos manifestando nuestra preocupación por esa brecha que se está abriendo entre la vida real y las formas políticas, tenemos que manifestar que el debate del estado de la ciu-

dad ha perdido su esencia y se ha convertido en un mero escaparate político.

El sentido de este tipo de debates es poder llegar a todas las sensibilidades, a todas las personas, a todos los problemas, a todos los rincones de nuestra ciudad, pero ese espíritu de suma brilló por su ausencia. No había intención de debate, ni diálogo, ni comunicación, no se escuchaba, se justificaba y se vendía la acción de gobierno como si de un final o remate de rebajas se tratase.

Ni una palabra de autocrítica, ni una duda razonable, el rodillo volvió a impedir en tiempos y formas que hubiera

un debate interesante para la ciudadanía.

De entrada, plato fuerte, una hora de reloj del Sr. alcalde ¿Alguien sabe, en este consistorio, que cualquier conferencia brillante no sobrepasa los 45 minutos por muy ilustre que sea el ponente? Saben ustedes que en el Parlament el tiempo en total que dura el debate de una ley es de una hora sumando la intervención de cinco grupos?

Sinceramente, si se pretende cumplir el sentido y el espíritu de este tipo de debates termómetros de la ciudad, tendrían que pactarse los temas a tratar y los tiempos para tratar con profundidad